

A fellebbező álláspontja szerint az Elsőfokú Bíróság megsértette az eljárási szabályokat, mivel nem ismerte el, hogy nyilvánvaló ellentmondás áll fenn a bírálóbizottság jelentésének 5.2 pontjában és 5.4 pontjában meghatározott bírálati szempontok között, és mivel tévesen értelmezte a bizonyítási teherre vonatkozó eljárási szabályokat. Közelebbről az Elsőfokú Bíróság nem hivatkozik semmilyen bizonyítékra annak alátámasztására, hogy a nyilvánvaló ellentmondást „elírásnak” minősítette, és ilyen bizonyíték magából a bírálóbizottság jelentéséből sem következik.

Továbbá ítéletében az Elsőfokú Bíróság nem állapítja meg a gondosság és a gondos ügyintézés elve Bizottság általi megsértésének következményeit. Mivel az Elsőfokú Bíróság – noha megállapította, hogy a Bizottság jogsértést követett el – nem semmisítette meg ezen az alapon a Bizottság határozatát, nyilvánvalóan tévesen alkalmazta a vonatkozó jogszabályokat.

A fellebbező álláspontja szerint továbbá az Elsőfokú Bíróság tévesen alkalmazta az ajánlatkérő indoklási kötelezettségére vonatkozó szabályokat is, amelyek következtében meg kellett volna semmisítenie a szerződés odaítéléséről szóló határozatot, mivel kizárólag a pontszámokat és a bírálóbizottság jelentésének egyes általános megjegyzéseit közölték a fellebbezővel a 2004. december 10-i levélben. Ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság elferdítette az előterjesztett bizonyítékokat, ezért az ítéletét hatályon kívül kell helyezni.

A Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Olaszország) által 2008. november 6-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Buzzi Unicem SpA és társai kontra Ministero dello Sviluppo Economico és társai

(C-478/08. sz. ügy)

(2009/C 19/24)

Az eljárás nyelve: olasz

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Az alapeljárás felei

Felperes: Buzzi Unicem SpA és társai

Alperes: Ministero dello Sviluppo Economico és társai

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

1) Az Európai Közösséget létrehozó szerződés 174. cikkének (2) bekezdése szerinti elv („a szennyező fizet”) értelmezhető-e akként, hogy egy szennyezett terület vészhelyzeti biztonságának garantálására, tisztítására és környezeti rehabilitációjára vonatkozó kötelezettségeket (és/vagy a vonatkozó költségeket) akár csak kivételes módon is olyan személyre lehet hárítani, aki a területet érintő környezetszennyezést okozó anyagok környezetbe való juttatásában vétlen volt, vagy pedig, nemleges válasz esetén, ezen elvvel ellentétes az olyan

nemzeti szabályozás és/vagy annak a közigazgatási szerv részéről történő alkalmazása, amely – az arányosság elvének megsértésével és helytelen alkalmazásával – egy szennyezett terület vészhelyzeti biztonságának garantálására, tisztítására és környezeti rehabilitációjára vonatkozó kötelezettségeket (és/vagy a vonatkozó költségeket) olyan személy terhére állapítja meg, azon egyszerű tény folytán, hogy a szennyezett területen folytat tevékenységet és/vagy e területen tulajdonjog jogosultja vagy vállalkozás tulajdonosa, aki állítása szerint a területet érintő környezetszennyezést okozó anyagok környezetbe való juttatásában vétlen volt, anélkül, hogy a közigazgatási szerv ezt megelőzően vizsgálta volna e személy felelősségének okozati kapcsolaton alapuló fennállását?

2) Az „a szennyező fizet” elvvel ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, különösen a Codice Civile (polgári törvénykönyv) 2050. cikke, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy – anélkül, hogy azt megelőzően vizsgálta volna a szennyezés tekintetében fennálló egyéni felelősségüket –, a szennyezett területen tevékenykedő ipari vállalkozók csoportjára terhelje ugyanezen terület tisztításának kötelezettségét, azon egyszerű tény folytán, hogy a termelőeszközök tulajdonosaiként döntő pozícióban vannak, ezáltal fennáll objektív felelősségük az általuk okozott környezeti károk tekintetében; vagy pedig attól függetlenül kötelesek közvetlen környezetük szennyezés utáni rehabilitációjára, hogy tényleges-e és milyen arányú a károkozásban történt közrehatásuk?

3) A környezeti felelősségről szóló közösségi irányelvvel (a 2004. április 21-i 2004/35/EK irányelvvel⁽¹⁾) és különösen az itt hivatkozott II. melléklet 7. cikkével) ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy „a környezeti kár felszámolásának ésszerű lehetőségéként” olyan, a környezeti elemeken végzendő műveleteket (jelen esetben a talajvizet elzáró „fizikai akadály” tengerpart mentén történő létesítését) írjon elő, amelyek eltérnek a korábban kontradiktórium vizsgálat keretében kiválasztott, majd jóváhagyott és kivitelezett vagy a kivitelezés szakaszában levő műveletektől, anélkül, hogy megvizsgálta volna a terület-specifikus feltételeket, a kivitelezés költségeit az ésszerűen előrelátható haszon függvényében, a közegészséget és közbiztonságot érintő lehetséges vagy valószínű sérelmet vagy káros hatásokat és a megvalósításhoz szükséges időt?

4) Tekintettel a priolói nemzeti jelentőségű terület helyzetének különleges voltára, a környezeti felelősségről szóló közösségi irányelvvel (a 2004. április 21-i 2004/35/EK irányelvvel és különösen az itt hivatkozott II. melléklet 7. cikkével) ellentétes-e az olyan nemzeti szabályozás, amely lehetővé teszi a közigazgatási szerv számára, hogy hivatalból ilyen rendelkezéseket írjon elő a priolói nemzeti jelentőségű terület peremén elhelyezkedő, a tisztításban közvetlenül nem érintett, lévén már megtisztított vagy egyáltalában nem szennyezett területek jogszerű használata iránti engedély feltételeként?

⁽¹⁾ HL L 143., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás, 15. fejezet, 8. kötet, 357. o.